

“It-truf kollha tal-art jaraw is-salvazzjoni ta’ Alla tagħna” (Is 52, 10).

Meta l-poplu ta’ Izrael kellu jitlaq eżiljat lejn il-Babilonja, tilef kollox: l-art, is-sultan u anki t-tempju fejn kien imur iqim lil dak Alla li kien ħargu mill-art tal-Egittu. Izda l-lehen ta’ profeta wassallu aħbar tal-għageb: kien wasal iż-żmien li jerga’ lura lejn daru. Għal darb’ohra, Alla kien ser jidhol bil-qawwa tiegħu biex imexxi lill-Iżraeliti fid-deżert u jwassalhom Ġerusalem, u l-ġnus kollha tal-art kellhom ikunu xhieda ta’ din il-ġrajja.

“It-truf kollha tal-art jaraw is-salvazzjoni ta’ Alla tagħna”.

L-aħbarijiet li nisimgħu llum huma mimlija ġrajjet li jallarmawna: nies li qed jitlef x-xogħol, is-saħħa, is-sigurtà u d-dinjità, l-iżjed iż-żgħażaġħ, li qed jirriskjaw il-ġejjieni tagħhom minħabba gwerer u faqar kawża ta’ bidliet fil-klima; popli bla art, bla paċi u bla ħelsien. Din ix-xena tragika fuq skala dinjija qed tħallina bla nifs u tpogġi quddiemna xefaq mudlam.

Min ser isalvana mill-qerda ta’ dak kollu li nemmnu li hu tagħna? Ma jidher li hemm ebda tama. Izda l-aħbar tal-profeta tghodd għalina wkoll.

“It-truf kollha tal-art jaraw is-salvazzjoni ta’ Alla tagħna”.

Il-kelma tal-profeta turina li Alla jahdem fl-istorja personali u kollettiva tagħna, u tistedinna nifthu għajnejna biex naraw is-sinjali ta’ dan il-pjan ta’ salvazzjoni. Fil-fatt, il-ħidma t’Alla ġa qed isseħħ permezz tal-hegga edukattiva tal-għalliema, bl-onestà tan-negozjanti, bil-ħidma retta tal-amministraturi, bil-fedeltà bejn tnejn miżżewġin, fit-tgħanniga ta’ tifel, bil-qalb tenera tal-infermiera, bil-paċenzja tan-nanniet, bil-kuraġġ ta’ rġiel u nisa li jehduha kontra l-kriminalità b’mod paċifiku, bil-mod kif komunità tkun lesta li tiftaħ il-bibien tagħha.

“It-truf kollha tal-art jaraw is-salvazzjoni ta’ Alla tagħna”.

Il-Milied qed joqrob. U meta nharsu lejn l-innoċenza kbira tat-Tarbija Ġesù, għal darb’ohra nilmhu s-sinjal tal-preżenza mimlija sabar u ħniena t’Alla fl-istorja tal-bniedem, li aħna nistgħu nkunu xhieda tagħha bl-għażliet li nagħmlu biex immorru kontra l-kurrent.

“(…) F’dinja bħal tagħna fejn nisimghu ħafna dwar gwerer u ġlied, fejn issaltan il-liġi ta’ min hu b’saħħtu, ta’ min moħħu jilħaq u m’għandu ebda skruplu, u fejn il-materjalizmu u l-egoizmu jidhru li qed jipparalizzaw kollox, it-twegiba hi l-imħabba tal-proxxmu. Din hi l-medicina li tista’ tfejjaq lid-dinja tagħna (...). Hi bħal mewġa ta’ shana divina li tinfirex filwaqt li tippenetra fir-rabtiet bejn persuna u oħra, bejn grupp u iehor, u bil-mod il-mod iġġib bidla fis-soċjetà”¹.

Dan hu l-mument fejn aħna wkoll nistgħu nibdew il-mixja bħalma għamel il-poplu ta’ Izrael; hi okkażżjoni f’waqtha biex naghmlu pass deċiżiv ‘il quddiem lejn dawk kollha – żgħażaġh u anzjani, fqar u immigranti, nies bla xogħol u bla saqaf fuq rashom, morda u ħabsin – li qed jistennew ġest ta’ għozża u qrubija, xhieda li Alla jgħammar fostna bl-imħabba tiegħu li thalli l-frott.

Jekk irridu nwasslu din l-aħbar ta’ tama, żgur li llum irridu mmorru lil hinn minn dawk il-ħitan li jfirdu pajjiż minn iehor u li spiss ifissru t-tbatija li ġġib magħha l-gwerra, iżda hemm ukoll firdiet kulturali u eżistenzjali. Barra minn hekk, hemm ukoll is-sehem attiv tal-komunitajiet li tohloq il-midja soċjali, li spiss insibu fihom iż-żgħażaġh u li permezz tagħhom nistgħu negħlbu l-aggressività, is-solitudni u l-emarginazzjoni. Kif kiteb Henri Boukoulou, poeta mill-Kongo: “(...) Oh, tama divina! Fl-ilfieg iddisprat tar-riħ qed jinkitbu l-ewwel versi tal-isbaħ poezija ta’ mħabba. U dak li qed nittamaw illum se jseħh għada!”².

Letizia Magri u t-tim tal-Kelma tal-Ħajja

REFERNZI

1: C. Lubich, *Kelma tal-Ħajja*, Mejju 1985, - *Kliem ta’ Ħajja*, miġbur minn Fabio Ciardi, (*Opere di Chiara Lubich* 5), Città Nuova, Ruma, 2017, pg. 323-324.

2: Cf. AA. VV. *Poeti Afrikani Anti-Apartheid*, vol. 1, Edizzjoni dell’Arco, Milan, 2003.

ĊENTRU TAL-MOVIMENT TAL-FOKOLARI

18, ‘Stellaelise’, Triq il-Ħuttaf,

Kappara

T. 21 385 801 | E. focolare.malta@outlook.com

www.focolaremalta.org